

Kovács Gyula, Tisza István merénylete, milliós adósság hátrahagyásával eltávozott Amerikába

Egy különös politikai és közgazdasági karrier vége

Budapestről jelentik: Egy valamikor sokat szerepelt név viselője tűnt el a napokban az országból: Kovács Gyula volt országgyűlési képviselő, Tisza István híres merénylete, aki viszontagságos gazdasági tevékenység után, milliós adósság hátrahagyásával vándorolt ki az Egyesült Államokba. Kovács Gyula már ki is érkezett Amerikába és értesítette erről hozzátartozóit. Távozásának körülményei izgalmas közgazdasági regényt takarnak, amelyről az alábbiakban számolunk be.

HÁROM LÖVÉS A PARLAMENTBEN.

1912-ben nagy harc dult a parlamentben a házszabályok revíziója körül. A kormánypárt mindenáron keresztül akarta erőszakolni a házszabályok revíziójára vonatkozó javaslatot, amelyet az ellenzék megakadályozott. Erélyesen folytatták a tárgyalásokat. Tisza István gróf volt a Ház elnöke, aki a tárgyalások menetének biztosítása érdekében még képviselők kivételétől sem zárkózott el. Egy ilyen izgalmas napon, június 4-én

Kovács Gyula képviselő az egyik ujságírói karatról három lövést adott le Tisza István gróf elnök felé.

A parlament még fel sem ocsudott megdöbbenéséből, midőn Tisza István gróf rendíthetetlen nyugalommal mondotta, hogy folytassák az ülést. Kovács Gyula, a merénylet, amikor látta, hogy golyói célt tévesztettek, magára lőtt. Súlyos sebesüléssel vitték ki a parlamentből az egyik szanatóriumba, ahol hetekig feküdt életveszélyes állapotban. Végül felgyógyult. Megindult ellene a büntető eljárás. Az esküdtszéki tárgyaláson védője

Kovács elmezavarával magyarázta a tettet és az esküdttek elfogadták ezt az indokolást, fülmentették.

Kovács Gyula akkor eltűnt a politikai életből. Hosszu ideig nem hallottak róla semmit. Ugy tudták, hogy apja birtokán gazdálkodik. Budapestre sem igen látogatott el, úgyhogy neve kezdett feledésbe merülni.

MILLIÓS ÖRÖKSÉG.

1927-ben azonban fordulat következett be Kovács Gyula életében. Apja, aki mint Inánpusztai bérlelője, hatalmas vagyonra tett szert, meghalt. Kovács Gyula akkor közel egymillió pengőt örökölt. Ilyen nagy pénzzel már kezdeni lehetett valamit. Akkor szabadult fel a vallás- és tanulmányi alap szilfamajori ezerötszáz holdas gazdaságának bérlete és nagy meglepetésre a tanulmányi alap bérletét Kovács Gyulának adta. A bérletátruházás azonban nem ment simán, mert midőn Klebelsberg Kuno gróf, az akkori kultuszminister meghallotta, hogy Kovács Gyula készül beülni a szilfamajori

bérletbe, megtagadta hozzájárulását azzal a kijelentéssel, hogy soha nem járulhatna hozzá lelkiismerete ahhoz, hogy

Tisza István gróf merényletének egy állami bérletet engedjen át.

Kovács Gyula azonban nem állt félre, miután nem sikerült személyére a bérletet megszerezni, részvénytársasági vállalkozás névre kísérelte meg azt. Megalapította a Szilfa-majori Mezőgazdasági Rt.-t és ennek nevére kapta meg a bérletet. Nagy feltűnést keltett akkor ez a megoldás.

Kovács Gyula ezek után bevonult a Szilfa-majorba és hozzáfogott a gazdálkodáshoz. A gyönyörű birtokkal járó munka azonban ugylátszik nem elégitette ki agilitását. Másfelé is keresett tevékenységet. Óriási buzaspekulációkba kezdett.

A budapesti gabonatözsde akkoriban horribilis, harminc pengős áron állt a buza. Kovács Gyula mégis a la housse kezdett spekulálni, sőt szűk

Perek lavinája, följelentés

Hiába perelték azonban Kovács Gyulát, rajta nem tudtak semmit sem behajtani. A gazdaság könyveivel bizonyította, hogy évi jövedelme nem több kétezer pengőnél. A perek lavinája folyt ellene és Kovács, ahogy tudott, védekezett. De továbbra sem fizetett. Hogy a szorongástól megszabaduljon, a székesfehérvári törvényszék előtt letette a vagyontalansági esküt. Később kitűnt azonban, hogy a részvénytársaságnak kizárólagosan ő a tulajdonosa. Az utolsó közgyűlésen ugyanis a cégbirósági jegyzőkönyv szerint a részvények egy részét Kovács Gyula tette le, másik része pedig Glaser Géza nevére szerezte, aki azonban a bíróság előtt bevallotta, hogy neki egyetlen Szilfa-major részvénye sincsen. A részvényeket Kovács Gyula tette le az ő nevére. Ő nem is volt jelen a közgyűlésen. Ez az esemény kellemetlen helyzetbe hozta Kovács Gyulát, aki ilyen körülmények között nem látott más kivezető utat a kritikus helyzetből, minthogy gyorsan értékesítette a részvénytársaság ingóságait, még mielőtt a bérlet lejárna.

Mikor egyes hitelezők ezt megtudták, följelentést tettek ellene a budapesti rendőrségen.

A rendőrség megindította az eljárást, mikor azonban Kovács Gyulát elő akarták vezetni, hogy kihallgassák, kiderült, hogy nem található sehhol. Megállapították, hogy

az Egyesült Államokba váltott utlevelet a maga és családja részére, sőt még butorait, ezüstjeit, szőnyeget és egyéb értékeit is magával vitte.

volt neki a budapesti tőzsde és még Liverpoolba is elkalandozott spekulációi lebonyolítására.

A buza pedig kezdett esni. Folyton esett és mint ismeretes, 7.50 pengőig meg sem állt. Akkor jött a kormány a boletta-megoldással, hogy megsegítse a mezőgazdaságot.

Kovács Gyulának az óriási áresés egész örökségébe került. Sőt, azonfelül is sok adósságot halmozott fel, amely egyre nyomasztóbbá tette helyzetét.

Megakadt fizetések tekintetében, a legszükségesebb beszerzéseket is elhanyagolta és csakhamar kitűnt, hogy a Szilfa-major Rt. többszázezer pengővel tartozik hitelezőinek. Egyre sürgetőbben léptek fel egyes hitelezők a részvénytársasággal szemben, mire nem maradt más hátra, mint kényszeregyezséget kérni.

Hosszas tárgyalások után sikerült is egyezséget létrehozni. Eszerint a Szilfa-major Rt. ötven százalékot vállalt részletekben fizetni a hitelezőknek. Az egyezséghez minden hitelező hozzájárult, de rövidesen kitűnt, hogy a vállalat nem tud eleget tenni a vállalt egyezségi kötelezettségeinek. A hitelezők hónapról-hónapra sürgették a részletek beartását, de Kovács, illetve a részvénytársaság nem fizetett. Közben óriási hátraléka támadt a vallás- és tanulmányi alappal szemben.

Az alap vezetősége mindent elkövetett, hogy bérletköveteléséhez jusson és ezért még segítette is a bérletet. Így például támogatta abban, hogy nagy tejkontingenshez jusson. A hitelezők egy része Kovács Gyula személye ellen fordult a bíróságnál, ő azonban tagadta, hogy a részvénytársaság és ő azonosak lennének.

A följelentés tehát elkészült, Kovács Gyula elutazott külföldre, sőt közben ismerősei már hírt is kaptak tőle Amerikából.

Kovács Gyula

közel egymillió pengő adósságot hagyott hátra szilfamajori bérletéből folyóan. Hogy ebből milyen összeg erejéig van érdekelve a vallás- és tanulmányi alap, arról egyelőre hallgat a krónika.

CORSO MOZI

Nagyszerű film, amelyben a közönség kis kedvence,



játssza a főszerepet Wolf Albach Betty és Rich. Romanovsky társaságában

A matrózok kedvence

Kitűnő zenei vígjáték

Rendező: Hans Heinrich

Zene: W. Schmidt-Gentner

Délután 3 órakor 17 leies helyárrakkal:

Gyilkolt, vagy nem?

Modernizálódott a lovak, tehenek és tyukok „lelke”

Angol állatbarátok érdekes megfigyelései a tanyai állatokról és a repülőgéplármáról

Londonból írják: Állatbarátok, orvosok és pszichológusok érdekes megfigyeléseket végeztek a legutóbbi nagy angol légi gyakorlatokkal kapcsolatban arra vonatkozólag, hogy hogyan hatnak a repülőgépek a mai állatokra. Egyetemes megállapítás, hogy a tanyai állatok mind modernizálódtak: hozzászoktak a légi technikai zajokhoz.

Amennyire megfigyelhettem — fejtegeti a Daily Telegraph-ben egy állatbarát mezőgazda — szarvasmarháink és lovak között a légigyakorlatok nem keltettek pánikot, noha sok repülőgép úgy éjjel, mint nappal igen alacsonyan volt kénytelen szállni. Ez a tény annál érdekesebb, mert a múltban még egy-egy robogó vonat is rémületet támasztott a mezőn legelésző lovak közt, a fogatokat alig-alig lehetett nyugodtan elhajtani egy gőzhenger mellett és egy magányos repülőgép, ha elrepült valamelyik tanya fölött, az állatok és baromfiak közt nem egyszer olyan riadalmat és lármát keltett, hogy idegességük csak órák múlva csitult el teljesen.

Az ország különböző részeiben végzett megfigyelések megerősítik egyéni impresszióimat. — folytatja a nyilatkozó — hogy a modern tanyai állatokat a fölöttük elzúgó aeroplánok már

nem iktatják jobban, mint egy londoni verebet a taxik és autobuszok lármája.

Egy northamptonshirei farmer úgy nyilatko-

zott, hogy noha nagyszámu alacsonyan repülő aeroplán vonult el a tanyája fölött éjszakán idején, a barmai semmi nyugtalanságot nem tanúsítottak. Ellenben a nagy háború alatt egyetlen repülőgép megjelenése úgy megriasztotta a nyáját, hogy az állatok szétfutottak, kerítéseket döntöttek le, mindent összetapostak és csak napok múlva lehetett összeszedni őket.

Cambridgeshireben egy nagy baromfitelep tulajdonosa megfigyelte, hogy szárnyasait a szomszédságában lejátszódott heves légi tevékenység egyáltalán nem zavarta, még az éjszakai zúgás és berregés sem. Régebben viszont az éjszakai repülőgépek úgy megvadították a kutyáit, lovait, barmait, hogy egész éjszaka örökölnie kellett béréseivel a tanyán, míg hajnal tájban végre megnyugodtak az állatai.

Talán nem meglepő, — állapítják meg az állatélektan szakértői — hogy a felnőtt állatok az utolsó években hozzászoktak ezekhez az új-szerű zajokhoz,

de az mindenestre feltűnő, hogy lovak, borjúk és tyukok már szemmel láthatóan nem félnek az aeroplánoktól. A tanyai állatoknak ez az „immunizáltsága” nagy áldás a farmereknek és megnyugtató örömhír minden állatbarátnak, — állapítják meg az angol ujságírók.